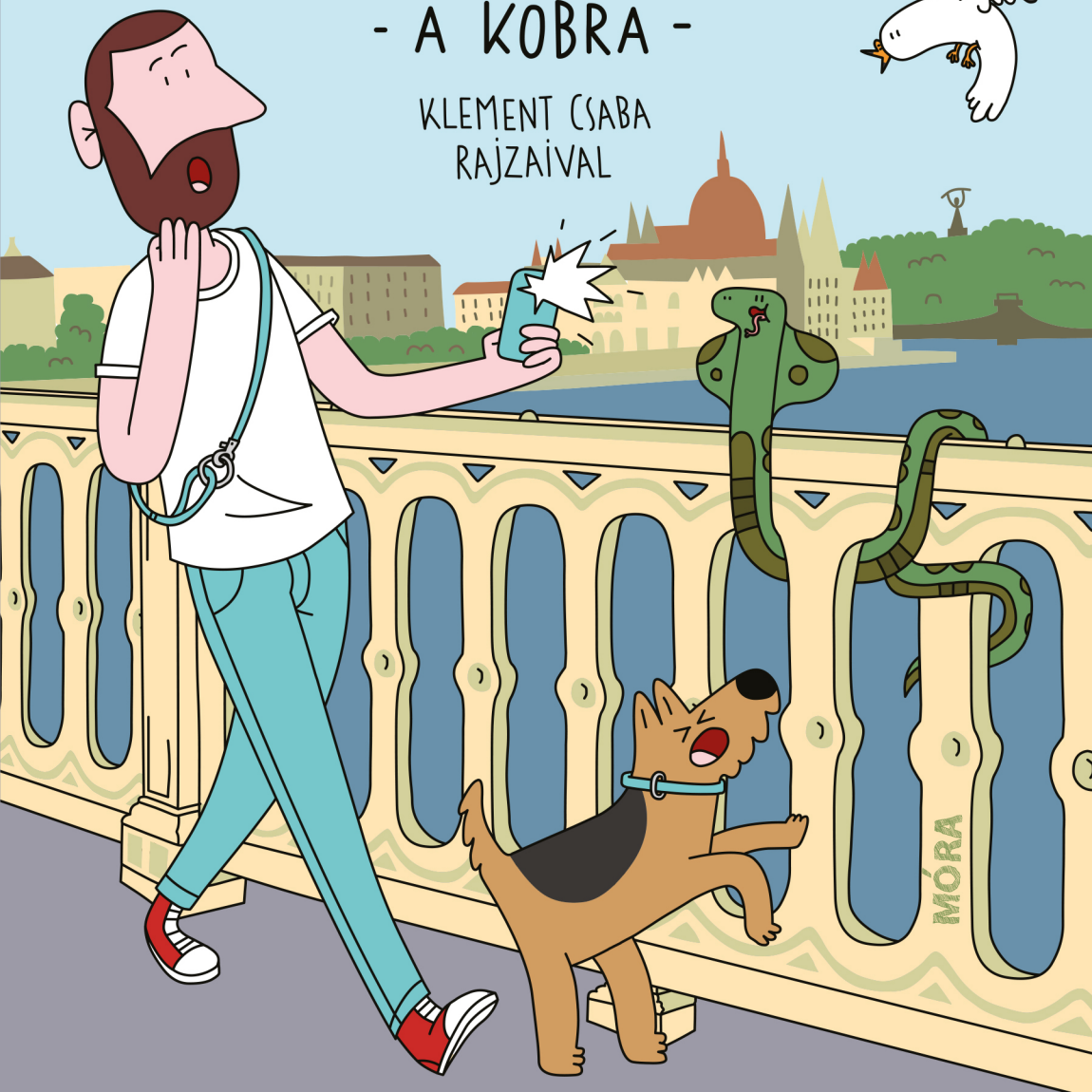

GÁTI ISTVÁN KORNEL

- A KOBRA -

KLEMENT CSABA
RAJZAIVAL

GÁTI ISTVÁN KORNÉL, A KOBRA

Szerkesztette: Kőríz Imre

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését, nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos.

A könyv megjelenését támogatta a Nemzeti Kulturális Alap

A kiadó könyveit kedvezménnyel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

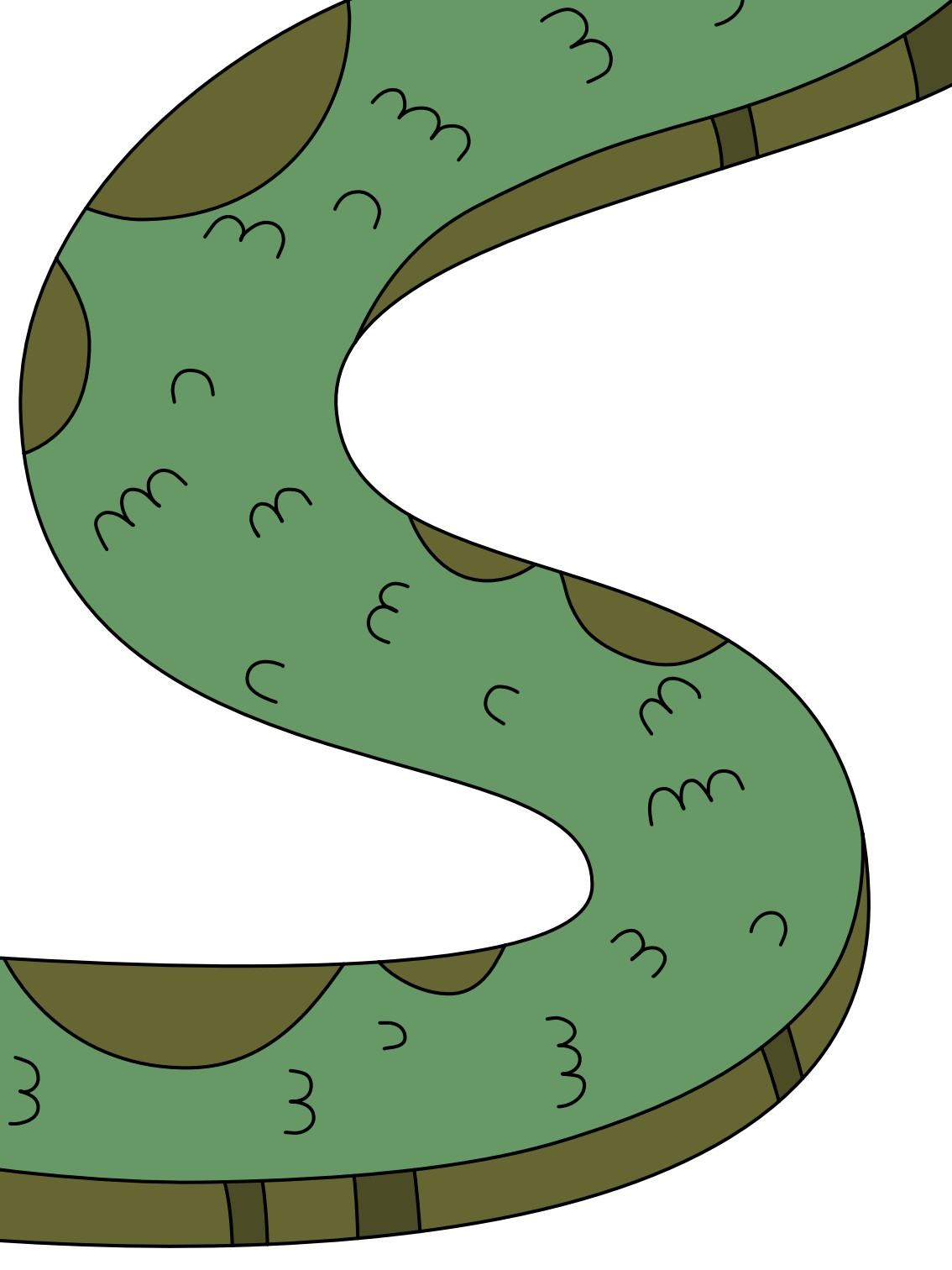
© Gáti István, 2021
Illusztráció © Klement Csaba, 2021
© Móra Könyvkiadó, 2021

GÁTI ISTVÁN
KORNÉL, A KOBRA

- *Tetkomese* -

Klement Csaba illusztrációival

MÓRA KÖNYVKIADÓ

ELŐSZÓ

Kedves ifjú olvasóm!
Habár karcsú regény ez itt,
néhány színes oldalon
jó pár kaland ígérkezik.

Tekereg a történet,
elbűvölni így szeretne.
Nem mesél el több évet,
belefér pár szisszenetbe.

Mesénk hőse lábatlan,
talpraesett mégis lehet:
örömben és bánatban
mindjárt jobban megismered.

Nem egy nyalka vitéz ő
(engem se nézz Petőfinek!),
bár a szeme ígésző,
amint lassan előlibeg.

Kit rejt hát e becses könyv?
Kérlek, vésd a kobakodba,
pikkely fedte szereplőnk
Kornél lesz, a híres kobra!

KÍGYÓ SZÜLETIK

Hol volt? Hol nem? Budapesten.
Volt egy girbegurba, keskeny,
csupa márvány, csupa kocka,
kígyóforma fura utca:
sok bolondos épület.
Házfala itt-ott fakó.
Szerette minden lakó.

Kígyó utca ötven alatt
élt egy széles vállú alak.
Nem tündérmesékbe való
markos férfi, neve Janó.
És e nyughatatlan úr
súlyzózott reggel-este.
Tetovált volt a teste.

Pók- és szörnyek lakta hátán
vicsorgott egy csúnya sárkány.
Vállán címer, karján inda,
s volt még mindenféle minta,
denevér és koponya.
Ahány kép, annyfajta
sorjázott sűrűn rajta.

Bal láb megtelt, jobb láb dettó.
Negyvenkilencféle tetkó
zsúfolódott össze bőrén.
Csupán egy hely maradt pőrén,
egy aprócska szakaszon.
Nem tévedésből, okkal
volt üres még a jobb kar.

Első szisszenet

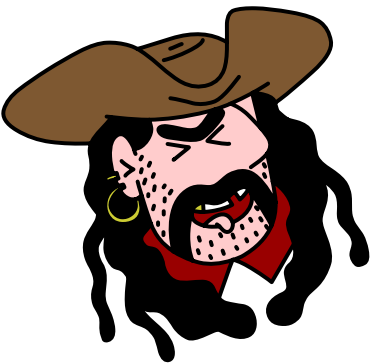
Janó sokat gondolkodott.
Tudta, ez most komoly dolog.
Egy kép, és a bőr betelik.
Ki legyen az ötvenedik? –
Törte egyre a fejét.
Napokig kábán jött-ment,
kipattant hát az ötlet!

Akkor aztán Janó rohant!
Úticélja: Tetkós Roland.
Felpezsdült a csendes szalon,
ábra nőtt a csupasz karon,
megbámulták többen is,
képet a mester így ró:
– Tessék, íme a kígyó!

Hősünk büszkén kúszott elő,
s boldog volt a megrendelő.
– Szép kis tetkó! – mondta méltán. –
– Mintha élne! Ritka példány!
S szólt a fáradt alkotó:
– Varázslat volt a tűben.
Ez lett a legjobb művem!

Megbámulták, amint fogant.
Legyen Kornél! – mondta Roland.
– Embernevet kaphat állat?
– Így hívták a nagypapámat!
Elégedett ügyfele
így kiáltott rajongva:
– Ő hát Kornél, a kobra!

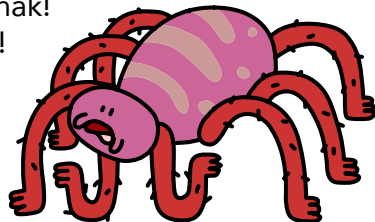
A FOGADTATÁS

*Második
szízszenet*

Ám a boldog kezdet után
Kornélunk csak nézett bután.
Mert e vágyva vágyott kobrát
fóliába csomagolták:
alig kapott levegőt.
Némi káröröm ekkor
látszott a többi tetkón.

Férfihang szólt, durva, öblös:
– Látom, begyulladtál, öcskös!
Ma születél: ez egy jó nap.
Higgy az öreg kalóz Joe-nak!
Hajtsunk fel egy pohárral!
Fenekig! Kuc-kuc! Na jó!
Igyon veled a Janó!

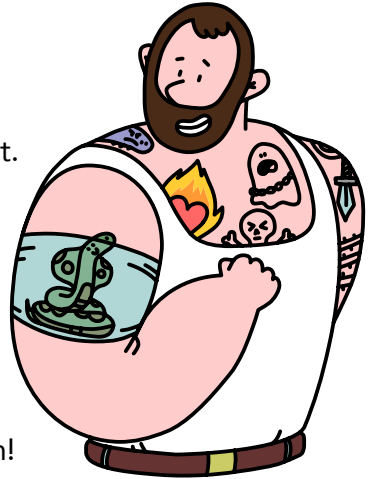

Szólt a pók, a tarantula:
– Kinézeted elég fura!
S te volnál az ötvenedik?
Azt hittem, hogy többre telik.
Habár finnyás nem vagyok.
Meglátjuk, képed láttán
mit szól Maxim, a sárkány.

Hümmögnek a morcos fejek:
– Hisz ez csak egy apró gyerek!
Fóliában, mint a zöldség!
Kevés haszon, túl nagy költség.
Szép kis hulló, mondhatom.
Csendben sziszegte Kornél:
– Nem túl vonzó a portrém.

Janó hazafele menet
úgy érezte, szinte lebeg.
Feltúrta az inge ujját,
mint a filmszínészek, úgy járt
föld felett és föld alatt.
Nézte a kettes metró:
„Micsoda pompás tetkó!”

Másnap kora reggel ébredt,
mobilt fogott, lőtt egy képet.
Kivarrt kézzel integetve
felkerült az internetre.
Menő lett a profilkép.
Kísérő szöveg nem kell.
Lájkolta százhusz ember.

Unta már a kígyó nagyon:
– Nem vagyok én hiú majom!
Társai meg irigykedtek:
– Mért nem vagyunk kicsit szebbek?
Janó régi lakói,
koponya, kard és szellem,
felzúgtak Kornél ellen.

Szűk és füledt volt a szállás,
nem aludt a tetoválás.
Bántotta a sok-sok álság,
és gazdája horkolását
elég rosszul viselte,
s míg csak hunyorgott vaksin,
feléje tartott Maxim.